

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 257/2020
15.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца „МИЕЛМОНТАЖА“ а.д. Београд, у ликвидацији, чији је ликвидациони управник Небојша Антић из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Срећих, адвокат из ..., ради утврђења недопустивости извршења, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 15.07.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је дана 18.05.1995. године, поднео тужбу Четвртом општинском суду у Београду, ради проглашења недопустивости извршења решења Четвртог општинског суда у Београду И 8101/82 од 30.03.1983. године, И 271/84 од 06.04.1984. године и решења И 542/92 од 18.07.1994. године. Поступак по тужби је прекинут решењем Првог основног суда у Београду П 21848/11 од 12.12.2011 године, због наступања правних последица ликвидације над тужиоцем. Решењем Првог основног суда у Београду П 21848/11 од 01.11.2019. године, настављен је поступак у овој правној ствари пред Првим основним судом у Београду.

Позивајући се на одредбу члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова Први основни суд у Београду се решењем П 7997/20 од 02.03.2020. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио Привредном суду у Београду.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност већ је уз пропратни акт П 2587/2020 од 30.06.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности. У образложењу дописа Привредни суд у Београду наводи да сматра да није надлежан за поступање у конкретној правној ствари с обзиром да се не ради о спору који је настао поводом ликвидације над тужиоцем, већ о спору по тужби ради проглашења недопустивости извршења решења. Из наведених разлога, према мишљењу Привредног суда у Београду, сходно одредби члана 58. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011... 87/2018), за поступање у овој правној ствари стварно је надлежан основни суд.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС) и члана 22. став 2 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013- УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а одредбом члана 25. став 1. тачка 1. истог закона прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана, одређено да привредни суд у првом степену суди, између осталог и у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца - правног лица, предузећа у ликвидацији и туженог физичког лица, ради проглашења недопустивости извршења решења. Спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији односно неправилности у вези поступка ликвидације, тако да је за одлучивање о тужбеном захтеву надлежан основни суд.

Ради наведеног, у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд сматра да је за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**